

er behandlet ud fra rent saglige Hensyn og ikke fra politiske, og dette kan jeg kun notere med stor Tilfredshed.

Der udtales i Betænkningen flere Ønsker, som Udvalget har næret, deriblandt et Ønske om, at Administrationen for Maanedskortenes Vedkommende i Henhold til Loven vilde give den størst mulige Rabat. Derom skal jeg sige dette, at selvfølgelig vil Administrationen tage ethvert liberalt Hensyn, og navnlig for de korte Afstandes Vedkommende er det en Selvfølge, idet det vil blive en nødvendig Følge af Dobbeltbilletsystemets Gennemførelse for de korte Afstande og de Lempelser, som dette System fører med sig, at man i nogen Maade følger med for Maanedskortenes Vedkommende. Ligeledes næres der Ønske om, at man kommer til nogen Lempelse i Taksterne for Forsendelser af den nye Kasëinindustri og ligeledes for Eksport af Mælk til det sydlige Udland og endvidere for Transport i Indlandet. Angaaende det første Spørgsmaal skal jeg sige, at der har været rettet adskillige Henvendelser til mig i Anledning af denne Kasëinindustri, og i disse Henvendelser er det fremhævet, at Kasëin maatte betragtes som en let fordærvelig Vare og burde gaa i Klasse med let fordærlige Fødevarer, der kunne gøre Kraw paa en hurtig og forholdsvis billig Forsendelse. Ministeriet har imidlertid ganske savnet Hjemmel til at føre denne Vare ind under denne Klasse, da Varen ikke kan komme ind under Begrebet Levnedsmidler; men hvis Lovforslaget ophøjes til Lov og hjemler en større Bevægelsesfrihed for Statsbaneadministrationen, saa vil man kunne tage Hensyn til denne nye Industri og eventuelt kunne foretage nogle Lempelser i Forsendelsen af denne Vare. Saadanne Hensyn ville selvfølgelig ogsaa blive tagne under Overvejelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Forsendelse af Mælk. Jeg kan i saa Henseende kun gentage dette, at der fra Administrationens Side overfor enkelte Varer, som vanskeligt vilde kunne bære en større Forhøjelse, vil blive taget alt muligt skønsomt Hensyn; men man maa ikke glemme, at hvad der tilsigtes med Takstforhøjelsen, er en Indtægtsforøgelse indenfor visse rimelige Grænser.

Der er i Betænkningen ogsaa gjort opmærksom paa et Spørgsmaal, der har været fremme under denne Sags første Behandling, og som nu blev fremdraget af det 8de kongevalgte Medlem, nemlig Spørgsmaalet om den saa tidt omtalte Samvirken mellem Statsbanerne og Privat-

banerne. Angaaende dette Spørgsmaal kan jeg kun gentage, hvad jeg sagde ved første Behandling, at det er et Spørgsmaal, der ogsaa efter min Mening maa tages op til Løsning, saa snart Forholdene ere af en saadan Beskaffenhed, at man kan igøre det. Det forekommer mig imidlertid ikke, at dette er Tilfældet i Øjeblikket under Hensyn til de økonomisk vanskelige Kaar, som Statsbanerne virke under for Tiden, det ringe Udbytte, de give; og da det er klart, at Gennemførelsen af denne Reform vil koste Statsbanerne ikke saa faa Penge, koste en Sum, der er beregnet til at udgøre ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., saa maa man forekommer det mig, være naaet til at kunne fremvise et noget bedre Resultat af Statsbanernes Drift, forinden man gaar til at gennemføre denne paatænkte Overenskomst med Privatbanerne. En saadan bedre finansiell Stilling vil dette Lovforslag forhaabentlig bidrage til at skabe, hvis det bliver ophøjet til Lov, og først naar de finansielle Forhold ere bedre, forekommer det mig, at man har det virkelige Grundlag for at kunne tage denne Sag op til Overvejelse og Gennemførelse.

Jeg vender mig dernæst til de stillede Ændringsforslag og skal da først udtale et Par Bemærkninger angaaende det Ændringsforslag, som er stillet under Nr. 4 af det ærede 1ste Medlem for 9de Kredts (la Cour) om, at de Vogne, Statsbanerne levere til vognladningsvis Forsendelse af levende Dyr, skulle være af den samme Type for Fremtiden som den, man har benyttet hidtil, altsaa de saakaldte smaa Vogne. Det ærede Medlem er bekymret for, at de større Vogne, man nu agter at indføre, ville volde Landbruget, som benytter dem, adskillige Ulemper. Jeg tror, at det ærede Medlem er noget for bekymret i saa Henseende. Sagen er nemlig den, som det ærede Medlem ogsaa antydede under Omtalen af sit Ændringsforslag, at disse smaa Vogne have vist sig meget uøkonomiske for Statsbanerne, idet de i en Mængde Tilfælde rumme alt for faa Dyr og tillige ere forholdsvis tunge at føre frem. Man maa jo huske paa, at de store Forsendelser af levende Dyr ere Markedetsforsendelser, og enhver, der har overværet de store Markeder, som holdes her i Landet, f. Eks. i Hjøllrup og Randers og mange flere Steder, vil maaske Dagen efter Markedet have undret sig over de mange Tog eller det store Antal af Vogne, som føres afsted, fuldt pakkede med levende Dyr. Der foregaar altsaa en stor Mængde Forsendelser fra disse Pladser,